

Pomhaj Bóh!

Cyklo 21.

22. meje.

Četnik 8.

1898.

Serbske njedzelske kopjenka.

Wudawaju so kóždy šobotu w Šsmolerjez knihiczišczerńi w Budyschinje a šu tam dostacž ša šchtwórtlětnu pšchedplatu 40 np.

Gradi.

Psaln 91, 15.

Modlenje šluicha k pravej naturje kšesćizijanskeje wěry. Šdžež šu Bože džěczi, dyrba wone šo k Bohu wolacž, modlicž, jeho kšwalicž, šo jemu džalovacž, šwoju bolocž kaž šwoje wješele w modlitwje pšched teho Šnješa pšchinječ. Wjele samyšla je ša naš šmjertnych, ša naš šlabnych na čželi a dušchi, k modlenju pšched našim njebjestim štworiczelom a Šnješom. A wjele je tež ša naš napominanjow našeho Boha k temu, šo bychmy šo k njemu wolali we wškej nušy, a šlubjeujow teho, šo chze naš wušlyšecž. Tež šemštemu nanaj na tym leži, šo bychmy jeho džěczi k proščenjom a džalowanjom, kšróble a še wškej nadžiju k njemu pšchishle, tak tež Bóh chze, šo bychmy my čžłowške džěczi šo we wščech nušach a wješelach jeho dobroty a pomozhy dopomnili k proščenjom a džalowanjom. Je-li, šo tak w našej wutrobje njeje, k našej wěru derje nješteji. Wješ modlenja nicžo njedostanjemy wot šbóžnych šublow a darow Božeho kraleštwja. Ale modleč wjazy dostanje, hacž wón prošy, pšchetož Bóh je šlubik, šo chze naše proštwy wušlyšecž. „Wón wola šo ke mni, dha chzu jeho wušlyšecž“, reka w našim texče. Djeje-li kóždy, kiž pravje šo modli, hušto došč šhonič, tak k njebeš na naše šdychowanja wotmolwjenja doštanjemy. W žylim štarym a nowym šakonju šo powješeže wo nutnym modlenju Božich džěczi a wo kšafnym dopjelnenju jich proštwow namašaju, tak na pšhillad wo Abrahamowym dobro-

proščenju ša měšta Sodom a Gommora, wo Šakubowym modlečkim bėdženju k Bohom, wo Wóššafowym modlenju ša israelske džěczi, pšches kotrež wón jim tak hušto doštyče na jich njepšheczelow a wudawanje jich wotpada wot Boha wuprošy, wo Šeliášu, kotremuž tón wěry Bóh na horje Šarmelu k wohenjom wotmolwi, wo Dawitu, Danielu a najwóšebnišcho wo našim Šnješu Šesom Šhryšče šamym, kiž je w tych dnjach šwojeho čžela modlitwu a proštwu k wulkim wolanjom a še šylšami woprowal temu, kiž jemu wot šmjercže pomhacž móžešche, a je tež wušlyšchany teho dla, šo měješche wón Boha w čžesći. Wón je nam šlubik: je-li šo dwaj mješ wami pšches jene štaj na šemi, njech je, šchtož chze, šo chzetaj prošyč, to dyrbi šo jimaž dostacž wot mojeho Wótza w njebešach. Šak šteji k twojim modlenjom, luby kšesćizijano? Móžeš ty šo tak pravje w Šlafowym mjenje k Bohu jako twojemu lubemu njebjestemu Wótzež wolacž? Ty dyrbiš k temu wóšebje něšcho dwojake wjedžicž, mjenujzy najprjedy, šo je Boža wutroba kóždy čžas polna pšchihilenja a šwólnošče nam pomhacž, kaž šo tebi w psalmowym šlowje našeho texča šlubik: „Ša šym k nim w nušy, ja chzu jeho wutorhnyč a k čžesći postajicž.“ Tuto pošnacze dyrbi twuju wutrobu šmužitú šezinicž, še wščemi twojimi šnutsčownymi naležnoščemi šo trošhtnje k temu Šnješej pšchiblizowacž. Dale pak dyrbiš wjedžicž, šo Bóh tež móže, šchtož wón chze. Šola njeho njeje tak, kaž by wón drje chžyl ale njemožl, kaž pola šlabnych čžłowjekow hušto došč je, hdyž pšchi nich pomoz pytamy. Šchtož Bóh chze, to šo hnydom štanje,

Bohu niczo njemózne njeje. Tež naturſke ſakonje, piſches kotrež je Bóh zyłe ſemſke bycze do wěſteho porjada ſtajil, wón, tón wſchekomózný Knjes njebeſow a ſemje piſchezo tať w ſwojej ruzy dzerži a wodži, ſo ſo niczo ſtač nje-móže, khiba ſchtož ſo jeho njewuſlédženej bójjſkej mudroſći derje ſpodoba. Esamo ſle na ſwécze, wola bjeſbóžnych ludži dyrbi jemu jaťo ſrédť ſlužicž, wobſamknjenje jeho mudroſće a dobroty na jeho džecžoch wuwjeſeč. Praſche-li ſo pať, ſ kajſimi naležnoſczemi ty ſo w modlitwje k Bohu piſchiblizowacž móžeſch, dha tebi naſche textne ſłowo tež na to wotmolwjenje da: „ja ſym ſ nim w nuſy.“ Potajkim we wſchej nuſy czěla a duſche maſch ty prawo, w modlitwje k ſwojemu Bohu wuczeťnyč. Tež we wězach czělneho žiwjenja móža twoje próſtwny pola Boha wuſlýchjenje namatač, jeli ſo ſu mjenujzy ſ Božej mudroſczu a wolu piſches jene. Woſebje pať ſ tvojimi duchownymi naležnoſczemi dži k temu Knjeſej, kiž niczo tať rad nochze, hačž naſche duſche ſ jaſnoſczu a ſwětloſczu ſwojeje njebeſeje hnady roſſwětlicž a wobſbožowacž. Najkhuďſchi hrěſchnik ſo wot njeho hnady piſchimoſnje a wodawanje ſwojich winow namata, hdyž wón kaž ſhubjeny ſyn w piſchirunanju ſ nutrnym roſkacžom we wutrobje jaſo dom piſchindže. Modl ſo jenož w mjenje teho Knjeſa Jeſom Khryſta a budž wěſty: ſa czož ty teho Wótza proſnyč budžeſch w jeho mjenje, to budže wón tebi dač.

Hamjeń. Schall=Vorſchczanſki.

Zaſne wofno.

(Potracžowanje.)

2. Sla trej.

„Pjenježna luboſeč je koreń wſchitkeho ſleho.“ 1. Tim. 6, 10.

Kermuſchna huſnyčka njeje wólborna pječeń a kermuſchne hoſežiny ſu po wſchěch Eſerbach witane. To je czaſ, hdyž bur na ſwojej czěſći wotpoczuje, abo wjele bóle na njeſaſlužnym Božim žohnowanju. W hródžach ſteji ikót na dobrej hoſpodže a formi ſo ſ wonjazym ſhnom abo ſe žoltnym wuwſkom. Na hunje wumłóčza ſo naſkladžene ſnopy. A hdyž ſo piſched wjecžorom abo ſobotu wumłóčžene žito wuwěje, dha bur měchi ſawěſeče ſam ſawjaſa, cžim wjazny cžim lěpje. Někotry ma potom jenož myſle na pjenježny měch, kotryž budže něť tež bóřny pjelnicž a ſawjaſacž, a poſmějſota ſo pódla. Derje temu, kotryž pódla tež na dawarja wſcheho dobreho ſpomina, wot kotrehož wſchón ſdobny dar wukhadža, a na wobohu khubobu, kotraž ma tež ſwój džěl doſtač.

Pol na hórzy, ſ napschecža tamneje kžětki ſ jaſnym wofnom, běſche rjany burſki ſtatok, kotremuž „proſchecři dwór“ narjeknychu. Někotři mēnjachu, ſo dworej tať rěſaju, dokelž je prjedawſchi wob-ſedžeť w ſwojej mlodoſći po proſchēń kchodžil a haťle pojdžičho běſche ſebi bohatſtvo nahromadžil a běſche ſebi burſke kublo kupil.

Nětcžički wobſedžeť běſche Pěťr Kamjenſki, ſhlyny cžłowjek ſe ſchěroſtimaj ramjenjomaj, něhdže ſchtyrzcžiči lět ſtary, ſ wyſokim cžołom a ſhnyymaj, ſchěrymaj woczomaj. Tón běſche dženža wjecžor tež ſwoje žitne měchi ſawjaſowať, wſchē polne rjaneje piſchēžy, tola na njebeſkeho daricžela a na wobohich khubnych nje-běſche pódla ſpominať, ale na kermuſchnu hoſežinu, na kotruž chzyſche jutſje dóńč, ſo by ſo tam jeho žoldť derje měť, — wón ſebi hižo tajke popſchecž móžeſche.

Haj, to ſebi wón hižo popſchecž móžeſche. Zeho kublo nje-běſche proſchecřiſke, kaž jemu narjeknychu, ale woprawdžita ſłota jama, ſ włódnymi polami a rjanymi kufami. A dokelž běſche wón ſ wudowzom, kotremuž běſchtej mandželſka a jenicžke džecžatko hižo dawno wumrjeloj, dha njemějeſche ſo ſa niťo ſtaracž, khiba ſam ſa ſebje, a kóždžicžke lěto dawajeſche wjazny a wjazny na dań. Zenož ſchłoda, ſo njebeſche jeho dwór žadny Beth-El! Bohaty bur Pěťr Kamjenſki njebeſche hiſchecže kamjeń poſtajiť ja wopomnječe a nje-běſche wolij na njón linyť a Bohu ſlub ſcžiniť, ſo by ſo tu dom Boži poſbēhnyť, a ſo by wot wſcheho teho, ſ cžimž jeho Bóh po-

žohnuje, jemu džekatť woprowať; — tajke Kamjenſkemu ani nje-pſchipadny; — a jeli by ſebi něchtón ſwažil, jemu wo tajkim něčim ſarēcžecž, teho by ſa wotrótnjeneho měť. Dewať njeby tež kóždy wjecžor tamne jaſne wofno lěborka w kžěžy wukhadacž mohť, hdyž do ſwojeje ſpanſkeje komorki džěſche a ſo do loža lehný, piſchi tym na niczo njeſpominajo. Sadny tamneho wofna bydleſche mjenujzy wudowa ſwojeho jenicžkeho bratra ſ jeje ſyrotkami, — to běſche wudowa Hana. S wjetſcha ſo wón na jaſne wofno ani njedohlada; dohlada pať ſo tola raſ piſchipadnje na nje, dha ſo na to dopomni, ſo wón tej žonje tam lěborka kóžde lěto ſa ſhmu pol woſa walcziny a džecžom na hody jedny wulki koľacžť dari, — a potom ſawodži ſo cžople je kamej ſamoprawdžicžu a dobročiwocžju.

Dženž wjecžor chzyſche kubler hiſchecže na hoſežinu. Wón woblecže ſo njedželſtu draſtu a powježny ſebi cžežki ſłoczany rjecžas piſches komoczany laž. K temu bu po prawym ſchwarny brjuſch ſluſchal, ale Pěťr Kamjenſki běſche ſuchi a doľhi, koľcžaty a khubny na cžěle, piſchi tym pať móžeſche jěſč derje ſa tjoč; korežmarjo njemóžachu a njedyrbjachu piſches njeho piſche wjele jaſlužicž, hdyž wón na hoſežinu piſchindže, ſa to ſo wón ſawěſeče poſtara. Tola cžim wjazny wón jedžičke, cžim mjenje jemu tyjeſche, wón běſche ſuchi a woſta ſuchi.

Esměťri naſymſkeho dnja hižo padachu, jaťo naſch Pěťr po wſy dele do korežny dóńč chzyſche, jaťo jeho něchtó ſ mjenom něhdže ſ wotewrienyh kžěžnyh duri ſawoľa. Wón tónle kłóſ jara derje ſnajeſche; běſche to tola tón ſamy kłóſ, kotryž běſche jemu Bože džekacž kajnje a kſchecžijanſku wěru w tjoč artiklach a ſwjaty „Wótče naſch“ nawucžil, jaťo hiſchecže na ſchulſkej kawy ſydaſche. Stary wuczeť bydleſche ſ napschecža korežny w pěťnej kžěžy ſe ſtarej, kłuchej žónſku ſe ſwojeho piſchecželſtwa hromadže, kotruž běſche ſ luteje ſmilnoſeče k ſebi wſať. Pěťr Kamjenſki běſche maťo ſwojeleeny, hdyž tónle kłóſ wuſlýchcha, dokelž jemu hiſchecže ženje njebeſche witany byť; piſchetož jenicžke, do cžežož běſche ſo Pěťr w ſchuli někať hodžil, běſche piſchanje byťo! Sa nabožinu a ſa wſcho, ſchtož ſ Božim ſłowom ſwižowajeſche, běſche wón tať njewuſchny byť, jaťo wol do ſpěwanja. Zeho wuczeť běſche ſo ſtajnje a ſaſo do njeho dať, hačž njeby móžno byťo, někaťke plóдне měitacžko w jeho wutrobje wuſlédžicž, hdyž mohľa ſo hnada do wutrobny dobywacž. Wón ſo tež hačž do dženža teho wdať njebeſche; piſchetož, tať wón prajeſche, Bohu njeje niczo njemózne. Do tajkeho cžłowjeka dyrbič piſchezo ſaſo ſaľožicž, ſkóncžnje ſo hnada tola piſchedobudže.

(Potracžowanje.)

Wo ſnje nóžneho widženja, hdyž ſpanje na ludži piſchindže, wotewri wón wucho tnyh ludži a traſchi jich a powucži jich. Hiob 33, 15—16.

Wěſta wěž je, ſo ſo na ſony niczo njemóže a njedyrbi dač; ale ſo tola huſto ſtawa, ſo Bóh luby Knjes je ſonami na ſpó-džiwne waſchnje cžłowjekow wodži a wucži a traſchi, kaž to hižo Hiob praji.

Prěni piſchiklad: W Ranči běſche jedny Hindu ſ Waiſhna-kaſty živy a mjeſ ſwojimi jara widžany. 21 lět doľho běſche ſlužobnik miſionarow byť, ale Bože ſłowo ſo podarmo wo njeho próžowajeſche. Wſchitko ſo na bojoſeči roſbi, ſo, hdyž budže kſchecžijan, ſwoju kaſtu ſhubi a ſ tym ſwoje zyłe piſchecželſtvo. Na-poſledť na jenym pjatku w lěče 1867 k miſionarej Watiſkej piſchindže a prajeſche: „Saheb, ja ſebi žadam, Knjeſa Jeſuſa wob-ſedžeť.“ Hdyž bu praſchany, kať je ſo po telko lětach k tutej krocželi roſbudžil, wón wotmolwi: „Tutu nóz je ſo mi Knjes Jeſuſ wo ſnje ſjewil a je te mni prajiť: „Watti, tejkole lět ſy ty nětko moje ſłowo ſluſchal, a piſchezo hiſchecže w ſwojich hrěchach wokolo kchodžič; hdyž ty hiſchecže doľho tať cžiniſch, ty ſo do hele a ſatamanſtwa ſaſchmjataſch!“ Duž ja wotucžich a wobſamknich, niž dlěje cžakacž ale Knjeſa Jeſuſa ſapſchimucž.

Druhi piſchiklad: W Afrizy džiwi ſěřchta, Sager Afrikaſki mjenowany, ſwoje žiwjenje w hrěchach, kłóſčach a rubjenſtwach wjedžeſche; ale ſrjedža w ſwojim bjeſbóžnym žiwjenju bu wón piſches jedny ſón a widženje naſtróžany. Semu ſo džijeſche, ſo piſchi jara wyſokej horje ſteji a dyrbi na nju horje ſalěč. K prawizy je runa ſkalina ſcžěna, k lěwizy žaloſtna kłubina, ſ kotrejež plómjenja ſapaja, bliſki ſo pala a kurowe mróčzele ſo horje waleja. Hdyž chze ſo Sager wſchón ſaſtróžany wobrocžicž a cžekacž, wón hrimazy

mohl jakoň sa duchownych a wořadu tón wužitk njepřichinjěč, kotryž řo wot njeho wocřakuje. Wřy řo nadřijamy, řo je tale bojojeć podarmo byla. So pak řu řo řkóněznje dořhody duchownych, kotřiz řu bje wřchěmi řařtojnikiami najdlěje čřafacř dyrbjeli, řarjadowale, je řawěćze wulki čřaf.

— Řhěřor a řhěřorka přchebywataj w tu řhwilu w Elřaf-Łořringskeř Wřchudřom řo jim wot wobydlerjom wutrobne powitanje dořta. Duř řo řda, řař by tola lěto a dale řo němřkemu řhěřorřtwu přchecřelne řmyřlenje, w tamnej krajine Franřowřam wotdobyteř, rořřchěrite.

— Přynř Hendriř je do Kiautřchawa, do krajiny wot Čhineřřkeř Němřřkeř wotnajateje, přchijěwřři řo do čhineřřkeho řłowneho měřta Pekinga podal a bu tam wot řhěřora najpřchecřelniwiřřo přchijaty, řař hiřchěze řadnu druhi wjeřch.

— Řo zřleř Němřřkeř hotuja řo wřchitke řtrony na wólbu do řhěřorřtwoweho řejma, kotřař řměje řo 16. junija. Najřhlyniřřo řibaja řo řozialdemokratojo. Šřamo najř řerřři lud na pokoj njewořtaja. Woni njedřelu po nařchich řerřřich wřřach wotolo čřahaja a wólbně napominanja ř jědořtymi, řchěřuwazřymi řěčřemi rořnořchuja. Nařř řerřři lud řa třch ludři řaneho wucha nima. Wón budže teř řařo přchi nowych wólbach pokafacř, řo njekhablařř řteji w řwowej řwěrnocři ke kralej a řhěřorej.

— Wulki řběřř, kotřiz řěřche w Štalřřkeř wudřřil, je řařo přchewinjeny. Štalřř řozialdemokratojo do řwěta won trubja, řo woni tón řběřř přchihotowali njejřu, řo je řam wot řo nařřal, dořelř wřřchnořč řwouju přchijřluchnořč přchecřřivo ludej njedopřelni.

— Wójna bjeř řjenocřenyimi ameriřanřřimi řtatami a Šchpaniřřkeř je přchezo hiřchěze na řtarym blařu. W řařřđenyim tyđženju řo ničřo wazņeho řtalo njeje. Ameriřanřřy druje přchezo řařo přchipowjedaja, řo řu tam a řem něřařři wuřpěch měli. Ale jich přchipowjedanja řo pořđřřřch jako njewěrne wupokafaja. Wěřta wěř je, řo njejřu hačř dořal přchi wřřchěch pořpřtach řwoujim wořakam na řupu řavanna řtupicř dacř wólbi, ale řo řu Šchpaniřřy wřřchitke pořpřty kručě wotpokafali. Duř mōže wójna hiřchěze dořho tracř. Ameriřanřřy řtaja na to řwouju nadřiju, řo Šchpaniřřy dořho njewutraja, dořelř řřěbnych pjenjeř nimaja.

Něřřto wo bibliji.

Šajimawe rořřěčřowanje ř Li-Hung-Třchangom, čhineřřřim naměřtnym kralom, kotřiz řěřche přched něřřto čřařom teř nařř kraj wopyřal, wo bibliji nam Dr. Colțman ř Pekinga, řłowneho čhineřřkeho měřta, řobudřěli:

Řato přched krotřim wulkeho a mudreho čhineřřkeho naměřtneho krala Li-Hung-Třchanga wopyřach, jehow w jara řjenje řwřřařanym nowym řestamencře čřitajo namařa, kotřiz řěřche jemu runje wot miřřionara Łondonřřkeho miřřionřřwa přchipōřřlany. Tón řtary řnjěř řěřche ř čřitanjom tař do tuteje řnhi řanurřeny, řo mje něřotre mjeřřchiny je wřřchěm njewobředřbowa. Řo řhwilř řwowej wocři pořběže, ř wōtrym wōčřkom na mnje pohlada a đžeřche: „Dr. Colțman, wěřicře wy tuřym řniřam?“ „Řařnořč“, ja wotmolwřch, „řdy byř ja tuřym řniřam njewěřil, njeměř čřeřčze, wařř lěřař (miřřionřři lěřař) byčř; ja jim ř zřleje řwoujeje wutrobny wěřju.“ „Čeře wy teho wěřřy, řo to wřřchitko njeje jenoř čřłowřře řwěđčjenje?“, řo řařo woprařřa. „Řyle wěřřy“, jemu wotmolwřch. „Čeře to wěřčze“, řo dale prařřeřčje. „Přches wopokafřmo, kotřeř řo w třch řamřch namařa; njeje w niř piřane, řo njemōže řhniř řchřom dořřch řłodow přchijěć; a dořřy řchřom řamřch řlyř řłodow. Wařřa jařnořč je mi priedy řař přchidařa, řo wřřchitko, řchřoř řeře pola ludow w nawječřornych krajach widřeli, wo wjele wřřchitko w narařřchich krajach přchetrjěchi, a ja mōžu wam wobkručicř, řo řbože a derjehicře wřřchelařřich ludow, kotřeř řeře wy přched krotřim wopyřali, řo zřle wěřčze po řym řłožuje, řař řu wone po poručenjař tuřch řniřow řřivi. Wōř đal, řo by teř wařřa jařnořč řym řamřym wěřřa.“ — „Řař, ja wěřju, wy čřřřli mje řchěřčřřijana řeřřicř?“ „Wón poř řortuje, poř řhutuje wotmolwi. „Něř jeno wařř, ale teř wařřcheho mlodeho řhěřora a wřřchitřich wařřchich ludři.“ „Wřy mamy řkonřřuzřřa“, wón đžeřche, „wy macře řeřřa; njeřřtaj wonaj we wjele kručach řebi řumaj?“ — Tu bu naměřtny kral wazņych powěřčřow dla w řwoujim rořřěčřowanju přchetorřnjeny, ale jako jehow řłužobniř jemu bibliju ř ruři wřřa, řo by ju do řniřowine đonjeřř, wón đžeřche: „Njenjeř ju do

řniřowine, ale poloř ju na blido w mojej řpanřřkeř řřřwi, ja čřřu ju řebi hiřchěze řař wobřladacř.“

M. H.

Bože řpicře.

Řłōř: řeřř moja nadřija.

Ř njeřu horje, ř wěčřnořčři,
Tam řo mōj duch pořběhuje,
Tam, řđžeřř řeřř w kračřnořčři
Mě teř měřto přchihotuje,
Řdyř přches řwřatu pňečřřinu
Ša nim horje počřahnu.

Řeřř pucř mi pokře
Přches jehow řwřate ř njeřu řpicře,
Do njeřjeř mje dořjedže,
Tam teř wřřchitřř řa nim đžicře;
Řchěřčřřijěnjewo přches wěru
Domřřnu tam dořřanu.

Na řwěčze mi řřchěčze řo,
Šřwěř je řřěřřna, čřemna jama,
W njeřjeřbach je kračřniřřo,
Tam mje ničřo njęřatama,
Šřwěř teř řunu rořpadnje,
Njeřjo wěčřnje wotřanje.

Řeřř ř Božeř prařřizř
Šředři po jehow ř njeřu řpicřřu,
Tam jehow řunu widřřimř
Řdyř nařř duch po domoj řicřřu
Přched njehow ma ř řudu řicřř
Ř řo přched nim řamolwřčř.

O mōj luby řeřřo,
Njeř ja ř tobu ř njeřu čřahnu;
Na tebję ja řpuřčřřam řo
Řdyř ře řřěřřnoř řwěta čřahnu,
Řdyř ja ř tobu počřahnu
Přchřřřdu ř wěčřnom wjeřřelu.

Řdyř řřm řunu w njeřjeřbach
Čřřu ja řřeřřche řhěřřuřře đžeřlacř,
Přchi třch řwřatřch jađđelach
Tebi ř čřeřčři, řhwalbi řpěwacř,
To b'đže radořč wjeřřele
Do wřřchew wěčřnej wěčřnořčze.

Ernst Helaf.

Něřřto ř rořpominanju.

Wřřchitřř njęřřja, kotřiz maja wocři řačřřijěnej.

Čžert řchepoze, řdyř řebi bjeřřbōřņy čřłowjeř na řwouju pobořņnu macř myřřli.

Řejchleř řpřta druřich řjebacř, řjebje pak přchezo řam řebje.

Šerřřři jubileřny krala Albertowř řond.

Dotal nahromadřene: 1931 řř. 22 np. Dale řu řřadowali:
řř. řubleř Šcholta we Wěřrowje 2 řř., wucřeř řantřřch w Komorowje 3 řř.,
Łōđni a Šchřřter w Komorowje po 40 np.
— řromadře 1937 řř. 2 np.

Š najwutrobniřřim đřakom Sommer, pokřadniř.

Lubi Šerřřija! Budže řerřija! Šerřřři dom řa Wařř! Duř řřadujčze řa njōn po Wařřim řamōřenju řhřřom, řurja a měřchěčjenje, wucřeni a njewucřeni, řtari a mlōđři, muřřizř a řōniře, a řberajčze řa njōn přchi jubilejach, přchi kwařřach a řchěčřřřnach, přchi řwředřenjach a řřhadřowantach; řřadujčze a řberajčze! **Ř Wřy, řiz wotřařanja řeřřicře, wotřařajčze na přenim měřřnje řa Wařř „řerřřři dom“ w Budřřchiję! Budže řwěřni, woprawđřicři Šerřřija!**